

мжчихъ да разтворя устата ѝ. Стринка примираше отъ болки.

Въ туй врѣме, до гдѣ да се сѣтя, лисана се измъкна изъ подъ рѣцѣтъ ми. Бутна съ муцуната си слабо затворенитѣ врата и като стрѣла литна къмъ гората...

— Такъвъ инатлъкъ прѣзъ живота си не съмъ видѣла, рече стринка. Па и такива

болки, такъвъ страхъ и такава ноцъ да не ми дава господъ други пѣтъ да прѣкарвамъ...

Азъ пѣкъ се пукахъ отъ ядъ, гдѣто готовъ кожухъ избѣга отъ рѣцѣтъ ми. Тю, дяволъ да го земе!...